

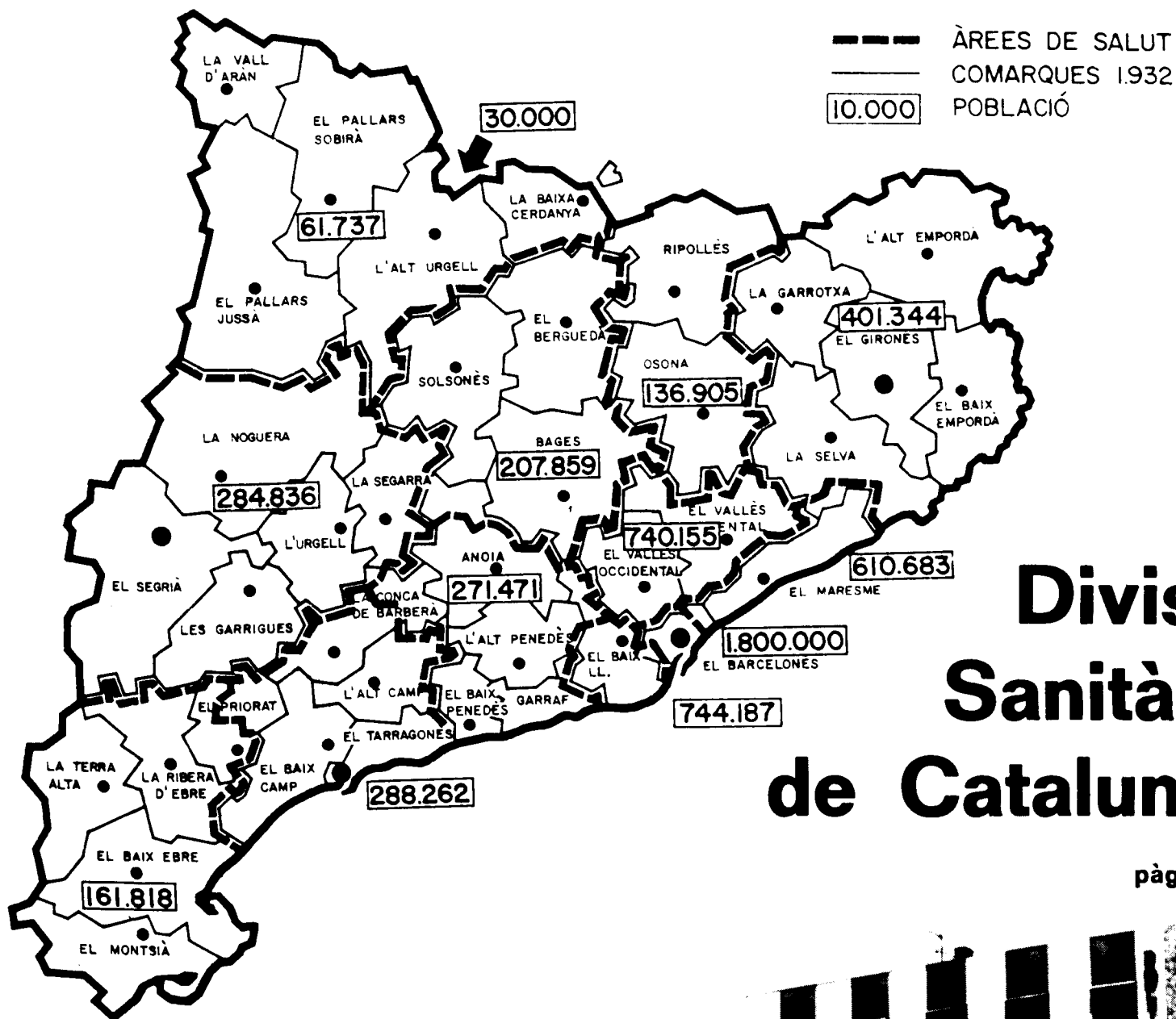
Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 57 - II any

Dissabte, 9 de febrer del 1980

Preu: 25 ptes.

Divisió Sanitària de Catalunya

pàgina 5

**Possible reducció
de 80 llits
a la Policlínica**

pàgines centrals

Quatre mots sobre la crisi municipal

Sembla que el nostre titular «No volem trencadisses a la Casa Gran» i la crònica del darrer Ple Municipal, que publicàvem el dia 26 de gener, han estat mal interpretats. Per tant, volem aclarir la nostra posició.

Les paraules del Regidor Cornellas són inadmissibles. Era una acusació totalment injusta, irresponsable i que, evidentment, havia de portar trencadissa.

L'actitud de l'Alcalde és igualment inadmissible, i també irresponsable.

El bon nom de les persones és un bé que cal protegir, i més davant d'atacs sense fonament de cap classe. I no és tan sols un bé personal, sinó social. Aquests procediments no fan possible una relació social civilitzada.

Quan diem que no volem trencadisses, formulem un desig, tot pensant que aquest Consistori ha de durar, encara, uns quants anys, i perquè —contràriament a allò que pensen els Socialistes— creiem que els regidors de Convergència i Unió són absolutament necessaris i imprescindibles per a fer possible un funcionament de l'administració municipal mínimament acceptable pels ciutadans de Granollers.

Nosaltres formulem un desig, però malhauradament qui té la paraula és el senyor Alcalde. I diem malhauradament, perquè fins ara la seva actuació ha estat a favor de la trencadissa i no pas de la concòrdia. Pensem que els Socialistes han de prendre una decisió seriosa: O bé han de modificar profundament la seva manera de governar l'Ajuntament; o bé han de rellevar el senyor Alcalde. Si no ho fan, els set mil cinc-cents votants que els elegiren, en una altra ocasió s'hauran de llegir molt bé les llistes.

Ajuntament de Granollers

Sanitat i Assistència Social

El Departament de Sanitat i Assistència Social del nostre Ajuntament, fent-se ressò dels usuaris afiliats a la Seguretat Social, i davant el problema que representa pels mateixos, l'averia de l'ascensor del «Ambulatori Vallés», ha dirigit una carta al senyor Uya, Administrador del dit Ambulatori, i que publiquem a continuació:

«Los hechos que han motivado el que nos

dirijamos a Vd., están relacionados con el ambulatorio de la Seguridad Social de nuestra Ciudad.

La causa, es la averia del único ascensor ubicado en el edificio y que utilizan las personas enfermas que acuden a visitarse en la primera, segunda, tercera y cuarta planta.

Esto ha representado un cúmulo de reclamaciones y quejas en el departamento de Sanidad y Asistencia Social de nuestro Ayuntamiento. La averia lleva ya un tiempo considerable (tres meses).

Solicitamos pues su atención a este problema grave y urgente dada la situación de los usuarios en su doble condición de personas y además enfermos.

Atentamente, Firmado: Anna M.ª Palé - Concejal-Delegada de la Comisión de Sanidad y Asistencia Social».

Roda de Premsa Socialisme és llibertat: Llibertat d'Ensenyament...

Roda de Premsa a càrrec del P.S.C. amb la presència de Joan Raventós, cap de llista dels socialistes per a les eleccions al Parlament de Catalunya. Hi estigueren també presents: A. Martos, batlle de Canovelles, que figurarà en la llista amb el número 27; R. Arroyo, regidor de Martorelles, amb el núm. 49; J. L. López, de La Llagosta, amb el núm. 72 i el cap de premsa local F. Baizán, de les Joventuts Socialistes de Cardedeu, amb el núm. 73. Raventós ens convidà a fer-li suggeriments respecte a Granollers; li requerim informació pel que fa a l'Hospital i Policlínica, a l'atur, a l'ensenyament, a la seguretat ciutadana. No ens va servir per aclarir massa, del que nosaltres ja sabem. Ens xocà una mica el fet de dir que «els socialistes defensen l'escola privada»... Cal tenir present que estem davant d'una campanya electoral... Ah!, el lloc de la trobada va ser l'Escola del Treball, on posteriorment hi havia una Assemblea del P.S.C. - P.S.O.E.

Bústia

Política a l'Escola del Treball

Sr. Director:

Molt Sr. meu: Soc alumne de l'Escola del Treball i voldria fer-li arribar la meua estranyesa per uns actes que es celebraren el dia 1 de febrer a l'Escola.

Tinc notícies que el Cap del Partit Socialista de Catalunya va celebrar una Roda de Premsa en el dit edifici. A continuació va tenir lloc en una de les aules de l'Escola una assemblea comarcal del PSC-PSOE.

Voldria demanar al Regidor d'Ensenyament del nostre municipi, si és que pensa dedicar l'Escola del Treball com a lloc habitual per a celebrar els actes dels partits polítics, o és un cas aïllat motivat potser perquè els socialistes són els que manen a Granollers.

Atentament,

Un alumne

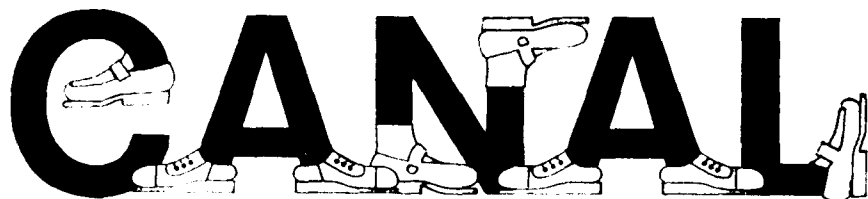

GARCIA CUEVAS

JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2   Telèfon 870 04 85   Granollers

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÈFON 8708560

Ratilles breus

EL PSA

Altra vegada el neolerrouisme corre per carrers i places de Catalunya, per tal d'aconseguir algun escó al Parlament. Per defensar què? Qui? No som catalans tots els que hi hem nascut i tots els que vivim i treballem a Catalunya i tenim voluntat de ser-ho? És que intenten destfer la nostra unitat i imposar el concepte nefast del «binacionalisme»? La campanya del PSA és perillosa, perquè posa conscientment o inconscientment una barrera a l'integració dels immigrants. Aquesta voluntat de dividir es manifesta d'una manera clara i inqüestionable en el fet de la llengua, vehicle natural de comunicació i cultura. Som una nació, tenim la nostra llengua que ni el decret de Nova Planta ni les dictadures de Primo de Rivera ni la més terrible encara, la del general Franco, l'han pogut annihilar. I la nostra desídia o manca de visió política farà que ara que tenim llibertat la llengua se'ns mori, i que politics foranis imposin idees de separació, en lloc d'unir-nos? Fa dies que vaig llegir el tan comentat estudi «Una nació sense estat, un poble sense llengua». Certament la tesis és en alguns aspectes catastrofista, però cada dia que passa es veu més clar que han posat el dit a la llaga. Tenim un Coromines, un Espriu, un Pla. La llengua no és pas morta, però tinguem molt en compte que hi ha politics que intentaren fer-ho amb la seva astúcia abominable. Vigilem.

Joan Barcon

L'apotecari

Diumenge	10	Torrents
Dilluns	11	Arimany
Dimarts	12	Bellavista
Dimecres	13	Jonch-Puig
Dijous	14	Montaña
Divendres	15	Ochoa
Dissabte	16	Rahola

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti
Col·laboren: Un alumne - Josep Garrell i Soto - J. C. B. - Aleix - Montserrat Ponsa i Tarrés - J. Rovira i Tenas - Josep Quintana - Montserrat Dalmau i Quintana - Esteve Sarroca - Cladellas II - La Unió de Botiguers - Agustí Ruiz - Joan Portet Quico Sala i Carme Garrell i Traveria

Fotos Rafa Montaña

Administrador: Ricard Causa

Correspondència: Carrer Clavé, 46

Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Pintor granollerí exposa a Terrassa

Ens ha sorprès saber que el granollerí Josep Sala i Segalés, el noi petit de la família de Can Paco Sala, de professió mèdica, que viu fa molts anys a Terrassa, tingues el «hobby» de pintar, perquè des del dia 2 al 15 de febrer exposa la seva obra pictòrica en el local Amics de les Arts, de Terrassa.

Creiem que és la primera exposició, almenys que nosaltres sapiguem, en ella presenta 34 obres. L'enhorabona a aquest granollerí inquiet.

Sardanes a Canovelles

Demà diumenge, dia 10, a les dotze del migdia, l'Agrupació Sardanista, celebrarà una Audició de Sardanes a la Plaça del Pi, de Canovelles, a càrrec de la Cobla Genisenca.

Festa Anual de la Societat Esportiva de Pescadors

El dissabte, dia 16, a La Masia del Vallès, tindrà lloc la Festa Anual dels Pescadors en la que a les vuit de la tarda seran lliurats els Premis dels Concursos Marítims, de Riu i de Casting de la Temporada 1979. La Junta Directiva, davant els nombrosos premis a lliurar, prega als guanyadors que passin pel local social Casal de l'Esport ha escollir el «seu» premi, el dijous dia 14 de nou a onze de la nit. La festa finalitzarà amb un Sopar de Germanor, els tiquets per assitir-hi poden recollir-se al Bar López, de la Plaça Barangé o al telèfon 870 37 34. En el transcurs del Sopar, es celebrarà el tradicional Sorteig d'Obsequis, de firmes comercials, a benefici dels Sub-normals.

Cantada de la «Rotllana» a la Llar del Pensionista

La «Rotllana» de la Societat Coral Amics de la Unió, el passat diumenge dia 3, al migdia, va donar un Concert dedicat als associats de la Llar del Pensionista, en la que sota la direcció del Mestre Josep Marquès, va interpretar: L'Estendard, Remers del Volga, Maite, Muntanyes del Canigó, Vell Dansaire, L'Empordà i L'Avi.

També va actuar la Coral Infantil que interpretà diverses cançons populars en aquesta simpàtica cantada matinal que va complaure als nombrosos assistents.

Granollers a les Jornades de la Cooperació de Catalunya

Diumenge passat dia 3, al matí s'inauguraren les Jornades de la Cooperació a Catalunya, al Col·legi d'Arquitecte de Barcelona. Hi havia a la presidència el conseller de Treball, Joan Codina; el conseller de Sanitat i Assistència Social de les Illes, Joan Anton Seguí; un delegat de l'OIT, Constantino Pereira, el senador Joan Casanelles i el delegat del Servei Territorial de Treball a Barcelona, a més de tres membres de la ponència el document de la qual se sotmeté a discussió: «Bases doctrinals de la cooperació avui».

Els directius Josep Saborit, Josep Garrell, Pere Gensana i Manuel Ferrero, de la Cooperativa de Consum La Vallesana, van assistir a aquesta important sessió de la gent que propaga la labor social de les Cooperatives, moviment que a Catalunya necessita ampliar-se en el futur i que des de la Generalitat s'ha iniciat el nou camí.

Casals Grau novament a Barcelona

El pintor granollerí Casals Grau, novament exposarà a Barcelona, a la Sala Art Sant Jordi, de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, del carrer Manila, 42, en aquesta exposició presentarà 44 obres de temes de França, Zamora i diferents indrets de Catalunya.

Inaugurarà el proper dissabte dia 16 de febrer i la cloenda serà el dia 29.

Reunió de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques

Els metges de la Filial del Vallès Oriental de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears, el proper dijous dia 14 de febrer, a les deu de la nit, celebraran Reunió ordinària, a la Sala d'Actes de la Mútua del Carme, situada a la Plaça Pau Casals. Entre altres punts de l'Ordre del dia, remarquem els de la Renovació Parcial de la Junta de Govern i les Suggestions sobre els Cursos de Formació.

Actuació teatral en preparació

El grup de nois i noies que l'any passat van oferir-nos l'obra «La Pau retorna a Atenes» han començat la preparació d'una obra d'assumpte detectivesc. Felicitem a Esteve Banus que és l'impulsor d'aquest petit moviment teatral i esperem que aquest jovent granollerí dintre de poc ens ofereixi aquesta nova representació teatral.

Defuncions

Dels dies 28 de gener al 2 de febrer, a Granollers, han mort:

Neus Roura i Barti, 76 anys, vídua Josep Tarrats i Tarrats; Anna Genevat i Mora, 90 anys, vídua Sebastià Sierra i Juan; M.ª Teresa Padró i Fontseca, 3 mesos; Josep Gombos, 87 anys, vídua Francesc Bofill i Garrizález i Rincón, 32 anys; M.ª Mercè Freixa i ga; Teresa Pons i Castiella, 82 anys; Valeri Piulats i Joval, 61 anys; Joan Ricart i Sala, 57 anys; Eulàlia Rubies i Miñana, 86 anys, vídua Antoni Olivé, i Josep Padilla i Oca, 70 anys.

La més gran alegria del Mestre Ruera

«La més gran alegria que em podrieu donar es fer que pogués passar els darrers anys de la vida tocant l'orgue» deia el mestre Ruera fa cosa de quinze dies. Estàvem parlant del projecte antic de canviar d'emplaçament l'orgue de tubs, de forma que es pugui tocar des de la nau de l'església, prop de l'altar.

S'han estudiat les possibilitats i s'ha trobat una solució que sembla satisfactòria: col·locar l'orgue en el rosetó cec de sobre l'entrada al Santíssim i la cònsola aproximadament on ara hi ha l'electrònic. Els treballs ja estan en marxa: s'ha desmuntat l'orgue i s'ha tractat la fusta per eliminar els corcs. Ara vindrà la feina de trasllat i la nova instal·lació.

Aquest esforç ha de contribuir a dignificar el culte amb una millor utilització d'allò de què disposa la comunitat. Aquesta serà, al mateix temps, la més gran alegria del Sr. Ruera. Que bé se la mereix. Esperem que la millora trobarà bona acollida.

Del Full Informatiu de la Parròquia

Foto Batlle

Revelat de color fet per KODAK

NOTICIES AMB PUNXA

Coses que volen

Ens hem acostumat a veure volar coses insòlites: Ases, bous, dellonses per les ventades de Sant Fèlix. El que mai, però havíem vist volar eren presons.

I si hem de fer cas de la notícia les presons volen a repel de l'immens embalum o precisament per això.

Suara volaven per Sentmenat i Castellar del Vallès. Ara diuen que volen per damunt de Terrassa. La cosa cada vegada la tenim mes aprop. Vigilem que el vol es foll com una rueta russa.

L'Alcalde de Terrassa ha dit que ells no ho acceptarien.

Es possible desviar el vol d'una cosa tan feixuga? I si la presó voladora hagues acabat ja el vol? Qui és capaç de fer-la volar de vell nou, foragitant-la?

Sigui com sigui només ens queda un consol, això que ara vola no és una preso. En diuen «Unitat Modular penitenciària».

Per més que ho valgui no m'imagino una canço titulada «La Unitat Modular Penitenciària de Terrassa» amb la bella musica de «La Presó de Lleida».

Pels temps que correm ni poesia en les paraules queda!

C. B. S.

20 - M

No es cap secret. Els partits i els polítics estan esverats. Uns mes que altres. A la confrontació electoral pel Parlament de Catalunya hi ha massa incògnites. Aquestes maquines polítiques com totes les maquines i tots els homes els agradaria jugar sobre segur.

Pot haver-ni un error. Per comptes dels resultats del 20-M siguin els resultats del 20-N. Amb resurrecció o sense fora una mala passada o almenys una broma de mal gust. Fixeu-vos-hi: l'error només ve d'una lletra.

Ben mirat, però, a alguns partits i a alguns polítics els estaria mes bé que el pa al ventre, després de les atzagaïdes que han fet...

Per altra banda només fora per quatre anyets!

Si la cosa va per aquí ja us tindrem informats, serà qüestió d'organitzar-nos. Tornariem als temps grotescament idíllics de la resistència.

J. H. U.

Mitologia del «Western»

A Granollers i voltants malgrat el caràcter de capital del Vallès *Oriental* hem estat molt propensos a usar noms de la mitologia de les pel·lícules de l'Oest per anomenar indrets nostres. Hi hagué un temps que anar a l'Estació de França era anar a Texas. Anar a Canovelles era anar a «Ciudad sin ley». Anar al cinema de doctrina era anar a Can Pistoles.

Darrerament hem passat dels noms als fets:

Tiroteig de matinada al carrer Girona. Atracament a mà armada a ple dia.

Profussió de Pubs i Discoteques —versió moderna dels saloons— a quasibé tots els carrers de Granollers.

I si tornéssim a la platònica mitologia

d'abans? Per exemple: els nanos del Barri del Lledoner contra els del Carrer de Corró. Malgrat els cops de roc tot això era violentament inofensiu.

R.

Carnestoltes

Som al mes dels Carnavals. München i Rio de Janeiro ja han anunciat la tradicional mascarada. Els seus batlles i «conselleiros» han dit que el nombre de forasters d'enguany augmentarà astronòmicament en relació a l'any 1979.

A Catalunya, deixant de part el de Vilanova i la Geltrú, no sabem de cap més Carnestoltes que estigui en programa.

Per palliar aquest descuit m'atreviria a suggerir al senyor Batlle al Personal de Cultura que n'organitzessin un de sonat. Hi ha precedents insignes: Després de la guerra, a l'època de l'Alcalde Camps el Carnestoltes fou sonat. A molts encara ens balla la barrila als ulls.

Hi han diverses raons a favor de la mascarada:

Després de la llarga quaresma de l'aprenentatge democràtic municipal podria passar a la història. No es pot fer patir als ciutadans de forma indefinida. Segona, per Carnestoltes és lògic que la gent es disfressi. Així quedariem lliures de la mascarada de la resta de l'any, per exemple per la Festa Major, per l'Ascensió o bé per la Nit de Nadal. Ara és l'hora de les disfresses. No després, o abans.

M. A.

Efecte Òptic

Aprofitant les vacances parlamentàries, el senyor Santiago Carrillo ha fet una visita a Rumania i entre altres «cosetes» ha anat de cacera. A una distància de 800 metres ha mort un cervol.

«AMOS ANDE, SR. CARRILLO» Déu voler desfer el glaç de la guerra freda a cops de bòfies.

Si fos veritat, seria qüestió de començar a pensar que el franquisme i llur imatgeria era quelcom més durador i profund del que ens pensàvem. El General Franco a les seves velleses també feia verdaderes heroïcitats amb tonyines.

barbs i truites i jugava impenitentment al golf. En el cas del dictador ja sabem per on anava el conte... Però en el seu cas, del senyor Carrillo, no. Per favor!

El que el senyor Carrillo no aclarí fou si la bestiola abatuda era mascle o femella. Tindriem més elements de judici.

M. I.

Amb un n'hi ha prou

El dia primer de febrer, la setmana passada, el senyor Joan Raventos i Carner va ser a la nostra ciutat i en una roda de premsa, molt escoliar per cert, va dir que per solucionar el problema de l'hospital de Granollers i d'altres caluria negociar un conveni amb l'Institut Nacional de Previsió.

Senyor Raventos, per l'amor de Déu, un altre conveni no. Amb un n'hi ha prou.

Sort que a la roda de premsa no hi havia ningú que fos de l'Institut Nacional de Previsió, molt segurament l'haurien agatat pel mot. A ells tan els fa. Qui signa conveni any empeny. I el problema ve de dies no d'anys.

A més el conveni ja ra anys que està signat.

R. C.

Record de viatge

El senyor Jordi Pujol ha tornat del seu periple americà, com diuen les gasetilles, amb un record raríssim: Una ceba gegant americana desconeguda a Europa.

La competència tracta de robar-li l'espècie amb una operació sofisticadíssima d'espionatge.

Segons informes si pot ser aclimatada a Catalunya i gracies al tamany podrem solucionar el problema energètic a base de suc de ceba.

«Esos catalanes de las cebollas sacan panes».

J. A. S.

La notícia important de la setmana

Falconetti ha mort. I tal com manen els canons ha mort davant de milions de teleadictes. Tots, un per un, han dit que era un «tebeo» però tots, un per un, s'ho han empassat religiosament.

Recordem-ne l'escenografia. En un atzucat ple d'escombraries de Las Vegas ha mort Falconetti encastat i revolcant-se contra uns grossos pots d'escombraries, plens de restes de xiclets i papers bruts de catsup amb restes d'entrepà d'hamburguesa. En Falconetti, poc abans de morir s'havia encotillat tot el cos amb lligacames i en cada lligacama hi havia col·locat una daga o una pistola. Si no arriba a morir d'un tret hauria mort per dificultats de circulació sanguínia. On vas a parar amb aquella lligada!

Per contrast el Senador Jordache ha mort d'un tret d'arma de foc. L'últim lloc on ha caigut ha estat al bell mig d'un carrer de Las Vegas, davant d'un casino de joc. No podia ser diferent.

El bo només portava una pistola i que en els darrers moments encara li fallà. Si no arriba a ser per això encara viuria. Ha matat per obligació.

Què en pau descansin!

J. C. B.

**Es lloguen
llocs de venda
a les
Galeries Sant Esteve**

**Negoci en marxa
en bones condicions
amb màximes facilitats
de pagament**

**Raó: Procurador Cot
Clavé, 52, 2.ª - Tel. 870 04 33**

Divisió territorial Sanitària

Ens ha semblat oportú, ja que de Sanitat parlem sovint, demanar l'opinió d'un dels homes que s'ha encarregat de l'elaboració, previ estudi de necessitats, d'on i com s'han d'establir les àrees sanitàries a Catalunya. Amb aquest motiu, ens hem adreçat a Josep Artigas i Candela, Director General d'Assistència Sanitària de la Generalitat. Ens ha rebut puntualment, i de manera amable. Sembla que té ganes de col·laborar a fer que Catalunya i els seus ciutadans tinguem el que ens pertoca. Ens ha frapat una mica, en veure que no el preocupa massa el fet d'aquesta caixa única que s'ha establert últimament, degut a la qual s'ha d'anar a cobrar a Madrid, i amb aquesta excusa, paguen les nòmines a 45 dies vista.

També ha remarcat que ni l'Hospital ni la Policlínica han fet prou pressió a Madrid per culpa dels seus problemes, i que l'Hospital General no ha empenyut prou per aconseguir aquell 75 % de subvenció que va demanar per les seves obres. Nosaltres no ho tenim entès pas així; la nostra conclusió ha estat de pensar que com que es tracta de política, i potser política de partit, no han volgut ser massa explícits amb Plaça Gran.

Les nostres preguntes, són les següents:

Perspectives de futur amb la Seguretat Social, Com estan els traspassos, possibilitats de retenir les quotes de la S.S. que es cobren a Catalunya; Com i on s'han d'ubicar els nous centres hospitalaris, previsió de noves Residències, i el perquè tan pocs hospitals per a grans especialitats.

Segons Artigas, tot just s'acaba d'aprovar l'Estatut, i ara el que cal, és aprendre a caminar. Segurament que cap al mes de març, començarem a tenir competències, juntament amb les possibilitats econòmiques per a dur-les a terme. Si la caixa de la S.S. s'ha ubicat a Madrid, ha estat tan sols, per a no tenir tants comptes. Opina que la situació dels nostres centres hospitalaris és greu, com tants i tants de Catalunya; sembla mentida com no comprenen l'avantatge que representa trobar unes edificacions i un personal en marxa, on només caldria millorar els serveis existents. Pel que digué, es veu que som impotents davant del centralisme. Mentre a les seves Residències hi aboquen més del que cal, no volen reconèixer la mala administració; deixen una comarca buida de recursos sanitaris, ja que dels tres llits que ja és un percentatge petit si ho comparem amb països «civilitzats», molt promptament es veuran disminuïts, gairebé anul·lats.

Referent a les àrees noves, nosaltres només hem estat autoritzats per a fer les demarcacions on per nombre de població, i respectant on hi havien uns

Josep Artigas i Candela

Centres en marxa, hi correspon un centre comarcal, i també els de grans especialitats. Voldria fer constar, digué que amb aquest que s'ha situat a Terrassa, nosaltres no hi tenim res a veure, ja que des de fa temps l'hi havien previst, i sense encomanar-se a ningú, ha estat adjudicat. Després passarà igual que amb el de Barcelona, que romandrà dos anys tancat, per no saber qui se n'ha de fer càrrec.

Publiquem un mapa que gentilment ens ha ofert, a fi d'informar els nostres lectors del que pensen els nostres representants a la Generalitat. Ens agradaria que a més de mapes, ens poguessin donar respostes esperançades i solucions dràstiques per a retenir les nostres cotitzacions a la S.S. pel que fa a Catalunya, i acabar d'una vegada amb els deutes que ens obligaran a tancar els nostres Centres.

M. P. T.

La setmana de protesta contra les Lleis d'Educació

Sempre és de lamentar la interrupció de les tasques docents. És un perjudici que es causa tant als alumnes com a les famílies, i en definitiva a la societat en general, que té dret a un funcionament normal dels centres escolars, i de tots els serveis públics, i a un aprofitament dels dies de classe, que no són pas excessius.

No obstant, comprenem les raons de la protesta estudiantil i del professorat i fins i tot la protesta ciutadana contra la política educativa del govern, que sempre arriba tard i malament.

Malgrat tot, voldriem distingir dos aspectes de la qüestió que algú ha tingut interès en barrejar. Un és el projecte de Llei d'Autonomia Universitària, que és clarament rebutjable, encara que només sigui per la nostra condició de catalans. Amb el nom d'autonomia a la façana, se'ns vol servir un contingut completament centralista. Ja es va advertir que entre els perills que corre el nostre modest Estatut d'Autonomia, cal tenir molt en compte les lleis orgàniques. En el fons la U.C.D. no creu en les autonomies, i en totes les lleis orgàniques se li'n va la mà, i retalla. L'altre aspecte és el projecte d'Estatut de Centres. No és lícit aprofitar el rebuig que provoca la Llei d'Autonomia Universitària per tal d'atacar la iniciativa privada i social en la creació, titularitat i regència de centres docents. Per a nosaltres els drets dels pares són anteriors als drets de l'Estat, i no es pot negar als pares el dret a escollir el tipus d'ensenyament que vulguin per als seus fills.

És evident que el tema no es pot despatxar amb quatre paraules. No obstant, ara i ací només volíem cridar l'atenció contra el confusionisme que es vol sembrar, en profit d'uns criteris ben determinats.

Aleix

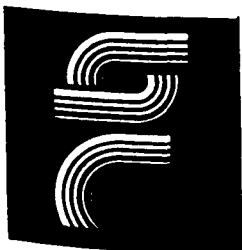
**Es necessita
Auxiliar Administratiu-va**

amb nocions de comptabilitat

només a les tardes

**Interessats presentar-se al
Montepio de Xòfers**

Roger de Flor, 59 - Granollers

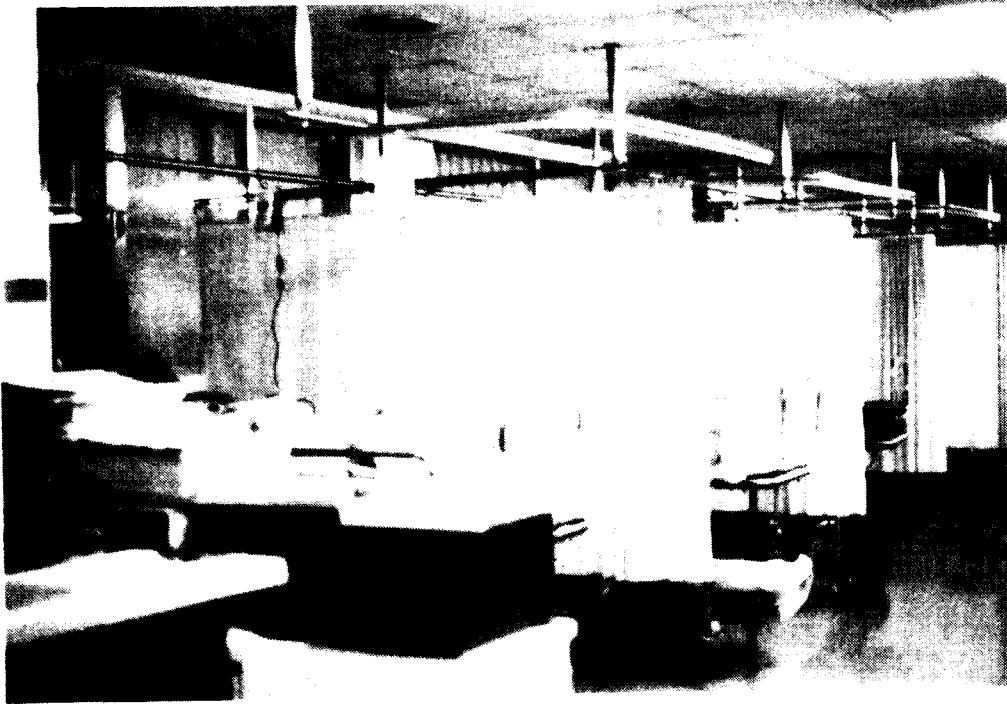
CODINACH

Plaça de la Porxada, 8

Plaça de les Olles, 1

Tel. 870 29 44 - GRANOLLERS

Assegurances

Possible reducció de

—Penso que abans que res, als nostres lectors els agradaria conèixer la situació actual econòmica de la Policlínica.

—Es tracta que tenim acumulat un dèficit des dels anys 78 i 79 de 17 milions de pessetes. Cal aclarir que a més de no haver augmentat les quotes com se'ns havia promès, la Seguretat Social ens paga a dos mesos vista. Hem recorregut a un crèdit per a fer front a les nòmines, del qual en paguem el 18 % d'interès; vet aquí el perquè de les nostres preocupacions ja que de seguir així ens veurem obligats a reduir el nombre de llits (podria ser uns 80) i intentar d'aquesta manera treballar amb un pèl més de tranquil·litat.

—Podries dir-nos el nombre de llits que teniu en servei, de metges i de personal auxiliar?

—La plantilla total és de 152, dels que sis, són metges amb dedicació absoluta. Els altres són A.T.S., personal auxiliar, de neteja, oficina, etc. A més hi ha uns equips d'urgència i de professionals que hi tenen els seus despatxos, amb un total de 30 metges. Molts d'ells tenen un «cupó» de la S.S. i vénen a realitzar els seus serveis a la Policlínica. De llits en tenim 134, més 16 per cures intensives.

—Quin concert teniu amb la S.S. i des de quan?

—El concert ve de l'any 68, concretament l'1 de gener, i donem atenció a un 68 % de malalts de la S.S. M'agradaria dir també que un altre 20 % és d'accidents de treball, un 10 % per assegurances lliures i un 2 % de malalt particular.

Costos per llit

—Pots dir-nos el cost real per llit, és a dir, el que cobreu al malalt particular, i el que us paga la S.S.?

—L'any 78 el cost era de 3.340 ptes., l'any 79 4.500 i per l'any 80 calculem unes 5.500. La S.S. ens paga 2.680 ptes. Per als malalts desplaçats ens paga 3.150; ja veus que és ridícul donat que és un malalt igual a l'altre. Un malalt de cures intensives ens costa 10.000 ptes., mentre que tan sols se'ns paguen 5.000. M'agradaria aclarir ara que tinc ocasió, que això que se'ns paga, inclou les estàncies, les medicines, les operacions, despeses de medicaments així com totes les intervencions de metges especialistes que el cas requereixi. Dic això, ja que molts diuen que no saben el perquè en queixem, ja que 2.680 ptes. són moltes pessetes.

—Sempre hem tingut la imatge que la Policlínica era un centre per a rics, mentre que l'Hospital ho era per als menys dotats. Què m'hi dius?

—Potser abans podia semblar-ho. En aquest moment, un 82 % de la gent que assistim té S.S. o alguna altra assegurança. No crec que quedin massa ciutadans que no tinguin alguna previsió. M'agrada aquesta pregunta per a dir que a final d'any hem calculat que els malalts assistits a traumatologia, sense cap seguretat, no arribaven a deu. També puc demostrar que durant 30 anys que estic al front d'aquest Centre, mai no hem cobrat cap tipus de benefici per les accions de què som propietaris. Quan hi ha hagut algun benefici, i d'això fa temps que no en gaudim, sempre s'ha destinat a millo-

Fa uns anys, la Policlínica era un concert amb la Seguretat Social. Inicia un concert amb la Seguretat Social. Quades al moment. Fins avui, la Policlínica han donat un prestigi. Si no se'ls rendiments contrets, ni adquirir nous aparells. Hi ha un llit, i el que en paga la S.S. culpable de tancar unes plantes amb la reducció de la vista, per culpa dels interessos del 18 % de les nòmines als seus treballadors. La S.S. per manca de material.

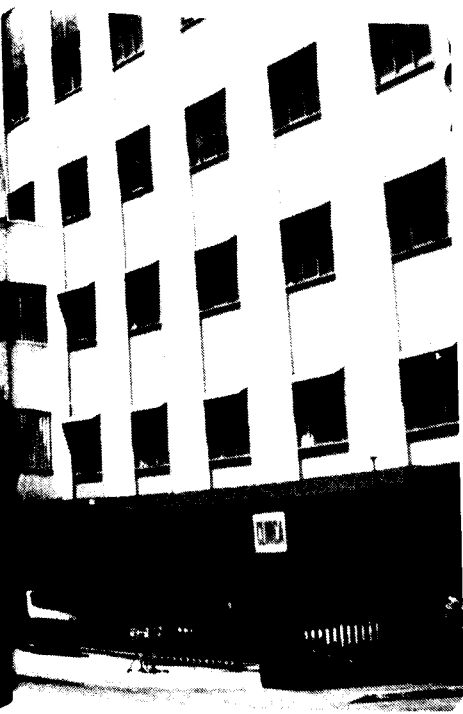
res i ampliació. La nostra pretensió era la de tenir en servei un Centre d'aquests que diuen «ideals» de 200 llits.

Serveis i especialitats

—Potser seria interessant explicar una mica els serveis que oferiu, així com les urgències i horaris que esteu en servei. Quins percentatges hi podríeu adjudicar a cada especialitat?

—El servei abarca les 24 hores del dia. Les urgències no cal dir que les abastem totes, i l'ordre en quant a serveis donats podríem establir-lo de la següent manera: Un 60 % de traumatologia, un 20 % de cirurgia, el 12 % per teco-ginecologia, un 6 % per a medicina interna i un 2 % per a serveis diversos tals com oftalmologia, otorrinologia, urologia, etc. Com pots veure, la principal de les nostres especialitats, és la traumatologia.

—Pot qualsevol metge o cirurgia que estigui en nòmina amb la S.S., exercir els seus serveis a la Policlínica?

30 llits a la Policlínica

...e privat del Vallès. A partir de l'any 68, un 68 % d'assistència, amb les quotes ade- ha estat dotada d'uns útils adients que li s preus, no podran fer front als deutes a situació desfasada entre el que costa un èficit de 17 milions. Això pressuposaria ntilla a cur termini, i una fallida a un any pagar, pels avançaments per a pagar les ació d'utilitatge, representarà també Morir

ca, o requereix a més, alguna condició especial? Aquesta pregunta te la faig a rel del fet que, fa uns anys, era necessari tenir unes accions per a treballar-hi, i no sempre era possible adquirir-les, donat que estaven totes adjudicades.

—Requereix que l'inspector hagi autoritzat a aquell cirurgià per a venir al nostre Centre a actuar. L'inspector ens demana que d'acord amb les nostres necessitats li donem plaça. Quan se'n produeix alguna, ve aquell al qual ha estat concedida. Pel que fa a les accions són aquests altres 30 metges dels que t'he parlat, els que per a treballar a la Policlínica i tenir-hi el despatx de manera particular, han de comprar-les quan n'hi ha, naturalment.

Libertat de tarifes

—Teniu unes tarifes establertes per als vostres serveis, o deixeu que cada facultatiu les estableixi?

—Sempre s'acostuma a tenir present el cost global a la Comarca. Per

a la S.S. hi ha uns preus establerts. Deixem llibertat de preus als facultatius sempre i quan segueixin unes normes adequades.

—Quin promig d'accidents passa per la Policlínica durant un mes?

—Entre malalts internats, i d'ambulatori entre 1.100 i 1.200.

—L'Hospital no pot tancar les portes malgrat llurs problemes; i vosaltres?

—Nosaltres, només ens cal avisar amb tres mesos d'antelació, i fer el que fa qualsevol empresa privada: suspensió de pagaments. No cal dir doncs com perillan 152 llocs de treball. Potser el dia que la Generalitat tingui «poder» de debò, acompanyat de diners, aquests problemes tocaran la seva fi. Per lògica, en qualsevol país, quan algú està malalt, se l'envia sempre a l'Hospital, ja que és on millor servei se li pot oferir. Les instal·lacions, els serveis d'urgència, etc., pot estar més ben dotat, donat que és l'Estat qui se'n ocupa. Aquí, se'ns té un pèl oblidats. Quan l'accident de Les Franqueses, fou el propi Ministre que restà sorprès de l'eficència dels nostres Centres. D'haver-los tingut a mitja màquina, ves a saber el que hauria passat. Sap greu que ara no se'n recordin d'on és Granollers.

Perspectives de futur

—Què et sembla la distribució de les àrees sanitàries que ha fet la Generalitat?

—Penso que des del moment que

els responsables, han estat elegits democràticament, obraran amb rectitud, i programaran en tot moment, allò que Catalunya i els seus ciutadans necessitem.

—Creus que una Catalunya socialista podria ser la solució als nostres problemes, àdhuc els sanitaris?

—No és una Catalunya socialista, ni cap especificació política, que pot solucionar el problema sanitari. No es tracta d'una solució de partit, sinó que ha de ser una solució política que vulgui arreglar el problema. La medicina actual està ja totalment socialitzada en el seu funcionament, que és el més important per a la gran massa treballadora de la població. La solució popular està ja trobada; el que fa falta és, que des de l'estament polític dels regidors regionals, vulguin donar definició a un problema que tothom té ben clar, i al que no fa falta donar cap nova idea: Una redistribució econòmica, definitiva.

Per a la creació i consolidació de qualsevol obra, és evident que hi falta l'esforç i la constància; sempre és més fàcil criticar i destruir. De professionals n'hi ha de bons i d'«aprofitats» com en qualsevol ordre de coses de la vida. No es pot jutjar segons el punt de mira dels que tot ho troben malament, pel fet de que no són ells qui ho han edificat. És hora d'emprendre tots plegats, aquesta reivindicació per la Medicina a casa nostra, fins aconseguir aquest nivell sanitari, del que fins ara hem estat orgullosos.

Montserrat Ponsa i Tarrés

«No t'ho agafis així...»

La quitxalla dels anys trenta (que no tingueren la sort —o la desgràcia— de veure la televisió ni, amb prou feines, d'escoltar la ràdio) jugaven d'una manera molt variada. La seva imaginació —això ho reconeix tothom— era més viva que no pas la dels petits d'ara, que la tenen generalment atrofiada per culpa dels esmentats estris. Llavors el verb «aburrir-se» no s'havia inventat encara. Els petits amb qualsevol cosa s'entretenien. La seva ingenuïtat natural, l'adient al moment evolutiu, els posava més a la vora de la felicitat.

Un dels entreteniments ingenus de llavors era una sèrie de dibuixos titulada «el món a l'inrevés». Els menuts fruïen resseguint amb la mirada aquell dibuix que representava un home portant a cavall un ase; o bé el carro amb l'ase a dalt i clavant xurriacades a l'home enganxat al carro; o bé el botiguer que ven i, en lloc de cobrar, encara dóna diners al client, etc.

Aquest tema, actualment es podria perllongar a base de «fotos». Provem-ho:

FOTO d'un rètol que diu «prohibido lavar coches» amb tres o quatre cotxes al davant amb els amos corresponents afanyant-se a rentar-los àdhuc amb escuma de detergent.

FOTO de rètol «prohibido aparcar en ambas aceras» amb la feina de veure on són les voravies, cobertes com estan de cotxes. Si, a més, el carrer no és gaire ample i és de dues direccions, imagineu-vos el que passa...

FOTO de «prohibit fumar» amb un senyor que s'ho mira plàcidament amb el cigarret encès i traient fum per les narius.

FOTO de «missa, a les 9», i un senyor i una senyora que, tot i comprovant que

ja són les nou i vint, entren tranquil·lament a l'església. Aquesta foto podria variar-se substituint l'església per una conferència (suposant que el conferenciant és puntual!) o un espectacle o un concert...

FOTO de l'interior d'una sabateria amb els dependents caragolant-se de riure perquè ha entrat un senyor a demanar si tenien cordons per a les sabates.

FOTO d'un «pas de vianants» sense vianants, amb vianants a tort i a dret passant i traspasant a uns quants metres de distància.

FOTO de l'interior d'una institució d'espiritualitat dedicada a fer-hi silenci, amb unes quantes persones que hi han anat per a fer silenci i que es mostren estranyades perquè el director de la institució els recorda que han d'observar el silenci.

No cal dir que el que sotscriu és testimoni de tot el que conte i que ho hauria pogut fotografiar. El lector, per la seva part, pot continuar afegint-hi amb la seva imaginació moltes més fotos, fins a no acabar mai.

Llavors ve la resposta: «no n'hi ha per tant», «no t'ho agafis així», «què hi vols fer?» etc.

I així es cria una societat tova i sense nervi.

Aplicada, aquesta permissivitat, a l'escola, el resultat —com molts educadors ja confessen— és un desastre. No és estrany, per exemple, que l'any del centenari de Copèrnic una noia sortida del COU amb bona nota, preguntés «qui és Copèrnic»? I que, enguany, a la classe de Física de la Universitat, un alumne preguntés al professor, perquè realment no ho sabia: «què és un combustible?»

J. Rovira Tenas

Bàsquet

Estudiantes 82 - Areslux 98

Areslux va ensorrar l'Estudiantes

Els números canten: L'Areslux va fer 40 cistelles de 49 intents, que equival a un 82 %, cosa que impressiona. Epi, de 17 tirs, en va entrar 17 es a dir un 100 %, i això ja no impressiona sinó que mata; tan sols va fallar un tiro lliure. En Creus només va fallar un sol tiro en tot el partit.

L'Estudiantes va començar amb defensa mixta, 4 homes en zona i Pinedo sobre Creus; no va servir de res, ja que en Creus va fer en la primera meitat 18 punts; canviaren a defensa individual per acabar en defensa de zona. Creus va tenir per a ell sol després d'en Pinedo a Gil, i més tard a Lafuente, però Chichi estava imparable i no hi havia res a fer. L'Areslux va defensar sempre zona 2-3, amb una atenció especial per a Gibson al que no deixaren moure amb tranquil·litat; tot i així va fer 20 punts en el primer temps. Pel que fa a l'atac l'Areslux va jugar amb dos bases, la qual cosa va enderrocar els plans del Estudiantes. Spa va jugar un gran partit, ja que retenia la pilota el màxim de temps tot assegurant després la cistella. Els contre-atacs iniciats per Mora o Creus van ser ben remetats principalment per Epi; aquesta va ser l'estocada que enfonsà a l'Estudiantes, alhora que va carregar de personals a Gibson que era sens dubte el millor home de cara a la cistella del seu equip. La segona meitat va continuar amb la mateixa tònica mantenint sempre l'avantatge de 10 punts amb que se'n anaren al descans (42-52). L'Estudiantes ho va intentar tot àdhuc un pressing que va esdevenir inútil ja que Creus i Spa el van interrompre sempre, i els passes llargs a Epi que es quedava sol sota la cistella de l'adversari es repetien una i altra vegada; Mora li donà 10 passes d'or. L'Areslux va jugar molt bé, tal com ens ve demostrant en els últims partits. Potser podríem destacar a Creus i a Epi, però tan sols peis punts que varen fer, donat que Spa va fer el seu millor partit amb l'Areslux, molt bé Mora, un lluitador com Góngora e inclús Angli competiren magistralment. L'americà Lee va seguir el partit des del «banquillo» per culpa de la seva lesió.

Els àrbitres foren els Srs. Vilagrás i Puebla.

Estudiantes: Pinedo 4, López 21, Sánchez Burgués 3, Bertrán 14, Gibson 20, —ai.— Gil 8, Martín 12, Lafuente, Garrido.

Areslux C.B.: Creus 26, Spa 5, Mora 10, Góngora 12, Epi 45, —ai.— Angli.

El dissabte dia 9 de febrer es jugarà un important partit contra el Manresa, que en cas de guanyar-lo ens assegura el cinquè lloc a la classificació, que no cal dir seria magnífic, donades les circumstàncies adverses per les que l'equip ha passat. És quelcom que a mitja temporada semblava un somni que no seríem capaços d'assolir. Els jugadors de l'Areslux portaren un llaç negre a la samarreta per la mort del pare d'Enric Spa.

Josep Capdevila

FILATÈLIA JOSEP M.ª ROSELL

- ✿ Segells per a col·leccions
- ✿ Servei de novetats mundials
- ✿ Assessorament filatèlic
- ✿ Especialitats
- ✿ Material filatèlic

A. Clavé, 17, 2.ª GRANOLLERS Telèf. 870 48 05

Horari: Matí de 10 a 2 - Tarda de 5 a 8 (Dilluns tancat)

GLOSES Coses d'ara

D'un quant temps ençà, hem notat que en les vidrieres de les entitats bancàries i de les Caixes d'Estalvi han estat adherits uns cartellots on es detallen diverses mesures preses per tal d'evitar —o almenys obstaculitzar— la comissió d'algun atracament.

Més o menys han estat redactats de la manera següent: «Aquesta oficina disposa d'un sistema d'alarma contra robatoris i atracaments connectat constantment amb la central. La caixa de la finestra és d'obertura retardada i triga uns quinze minuts a ser possible el seu funcionament. De més a més, la caixa forta va proveïda d'un bloqueig automàtic».

Algunes de les alludides notes acaben humilment així: «Preguem de disculpar les molèsties que aquests sistemes puguin ocasionar».

La veritat és que, com a clients, no ens hem adonat mai d'aquestes suposades molèsties. A més, com que els advertiments són escrits en lletres menudes, fins ara no ens havíem entretingut a llegir llur redacció. Ignoràvem, per tant, l'existència de les esmentades precaucions.

Diguem, finalment, que, segons el nostre parer, potser hi ha un error en el darrer paràgraf d'aquests rètols. Atès que encara no hem notat mai la presència de les disposicions anunciades, ni tampoc no hem sentit cap mena de pertorbació per la seva causa, aneu a saber si en comptes de dir: «Preguem de disculpar les molèsties, etc., etc...», el redactat original no era aquest altre: «Preguem als senyors lladres que vulguin disculpar les molèsties, etc. etc...».

XIXU

Atletisme

Uns finals de setmana molt disputats

Aquestes dues últimes setmanes hem tingut esdeveniments atlètics.

El dissabte dia 26, als campionats de pista coberta celebrats a Sabadell vàrem aconseguir quatre sots-campions: en Juli Queralt en 50 mts.; en Jordi Cladellas, perxa; en Salvador Primo, triple salt i la Cèlia Rodríguez també segona en 800 mts. La Belinda Barreno també va ésser finalista, quarta en 50 m. i la Maria Lanza, molt bé en 50 m. «valles».

Aquest diumenge, dia 3, activitats a quatre fronts diferents. La Núria Vilà a la final de cross, sector 7 províncies, celebrat a Fraga, tercera classificada; el seu germà, en Salvador 1.º de cadets,

al cross celebrat a Manresa, en Jesus Martínez 6è; en Jordi Bardavio, 10è de juvenils; i l'Anna Palacios 2.º de cadets temenins. Els demés participants locals entre els juniors i seniors, aconseguiren excel·lents classificacions si tenim en compte la nombrosa participació de forans.

A Barcelona, en Pipet Queralt, 1.º de juniors en llançament de pes amb més de 13 mts. La Cristina Palacios no obstant faltada de regularitat, classificant-se per un encontre a disputar dintre de poc a La Corunya, la Tate Riera, tercera en la mateixa prova.

I en Juli Queralt, al festival de categoria nacional absoluta, celebrat a Sant Sebastià, 5è en una final molt renyida, puix que amb 4/10 de diferència es classificaren els sis finalistes de 60 m. pista coberta.

Cladellas II

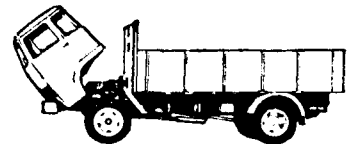
Illa esports
tot per a l'esport

Generalissim, 165 - Telèfon 870 16 34 - GRANOLLERS

Ebro
el
líder

Para ser líder, para poder ocupar el primer lugar (y mantenerse en él) se requieren cualidades superiores. Es el caso de EBRO. El camión líder: por su mayor rentabilidad, por su bajo coste de explotación, por su fabulosa red de

concesionarios en toda España, por su economía de mantenimiento, por su mayor duración, por su seguridad... EBRO, el líder. El de la cabina abatible. Téngalo en cuenta en el momento de la compra. Al decidir el camión, su camión.

aVance con EBRO
el de la cabina abatible

CONCESIONARIO
OFICIAL

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

Auto Granollers S.C.

Jardineria

Photos i les seves varietats

Son aquestes plantes, amb les seves fulles en forma de cor, boniques de debò. No tenen gaires exigències i pel seu preu i dimensions n'he vist a moltes cases.

Son plantes que s'adapten d'una manera extraordinària a qualsevol raconet però necessiten suports, com per exemple, un tronc toirat amb moisa: també podem aguantar-lo amb un fil de nailon nigat al sostre amb una xinxeta, això depèn de la manera que el voiguem situar.

Es el pothos fàcil de cultivar i gens gelos del seu espai, acceptant de bon grat la companyia d'altres plantes en el seu test: Saint paulia es planta indicada per fer-li companyia.

Son moltes les persones que tenen quiscun raconet per posar plantes però no sempre reuneix aquestes condicions necessàries perquè hi visquin bé, però si tenim imaginació podem treure bon partit del nostre espai, ja que no posarem plantes en llocs on no es vegin: que als quinze dies ja estiguin més tristes que un pres.

Sóc del parer de posar quatre o cinc testos junts (les plantes volen companyia) i de la mateixa manera que s'illumina un bell quadre pintat a l'oli, per veure'l millor, també nosaltres podem il·luminar les nostres agrupacions florals amb llum artificial. Puc assegurar-vos que el resultat és molt bo, podeu fer una prova, amb llum les plantes també s'alimenten i estan més alegres; la claror les fa creixer i als vuit dies us adonareu que els seus brots han fet moviment.

Es important que no tinguin els focus de llum més a prop de setanta centímetres, ja que això les perjudicaria en la seva temperatura, també cal que aquestes plantes, així situades, es reguin sovint amb atomitzador i sobretot cal que tinguem en compte, que si treiem la pols dels mobles també pensem en elles, ja que si tenen porus tapats per la pols no es troben bé i poden emmalaltir.

Actualment és temps bo per adobar les plantes si volem tenir una bona florida aquesta primavera, que ja sembla que tenim al damunt, compte però, no podem estar refiats. A la nit, si teniu plantes al jardí, no us descuideu de tapar-les. Una gelada imprevista ens podria destruir la tasca d'un any.

Els rosers ja estan plens de brots, aquests però, no cal tapar-los ja que aguanten temperatures molt baixes.

Montserrat Dalmau i Quintana

Els nens a La Unió de Botiguers

Entre impost i impost ha sortit una idea que s'està realitzant, ocupar-se dels nens. Volem donar unes tardes en el seu dia de descans, alegres, desenfadades i culturals. Els dissabtes a la tarda és el dia de l'infant, ell fa festa, mentre els pares potser treballen, van de passeig, compres o altres afers i al nen no li queda quasi cap més opció que quedar-se a casa mirant la tele o avorrir-se.

La Unió de Botiguers, contemplant aquest panorama i creient que el nen ha d'aprofitar el seu temps d'oci, ha cregut necessari buscar-li una altra opció, després de moltes corredisses i voltes de cap hem aconseguit connectar amb el grup de Putxinellis «La Claca».

La primera vegada que hi vàrem pensar va semblar impossible aconseguir unes sessions infantils protagonitzades per «La Claca», ja que com sabeu, aquest famós grup està a Austràlia després d'una gira per quasi tot el món a rel del seu èxit de «Mori el Merme», fet en col·laboració de l'artista Joan Miró, espectacle del qual els diaris han dit:

El trabajo de «La Claca» es una mezcla de teatro, pantomina y circo, basado principalmente en la tradición catalana de fiestas teatrales callejeras con máscaras, gigantes y diablos. Es un privilegio el haber presenciado el trabajo de Miro i «La Claca». - ARTS REVIEW U.S.A. 8-12-78.

Es un espectáculo breve, sólo dura 90 minutos, pero Londres no tiene nada para mostrar de tan espectacular, tan horrible, ni, creedme, tan exquisito. - DAILY TELEGRAPH, INGLATERRA, 24-11-78.

Finalment i gràcies a en Ramon de Ca La Sila i a la bona disposició del director de «La Claca», Joan Baixes i a la col·laboració dels comerços anunciants, la primera idea s'ha pogut realitzar a Granollers.

La Unió de Botiguers té l'honor de presentar a Ca La Sila els Putxinellis «La Claca» tots els dissabtes, a la tarda, en dues sessions en les quals a més es farà un berenar per a cobrir aquest temps dels infants amb molt de profit i donar l'oportunitat de fer tota una experiència artística com és la de poder oferir un espectacle amb continuïtat en la qual artistes i públic es van acoplant fins a uns nivells difícils d'aconseguir en un espectacle normal. Amb aquest espectacle volem donar la categoria que Granollers mereix i si aconseguim l'èxit que esperem, el grup «La Claca» es compromet a fer la seva pròxima estrena mundial a la nostra ciutat.

Tot música

Samfaina: un grup de ball

Samfaina és un conjunt especialitzat en música de ball popular, revetlles i balls de carrer. La presentació oficial es el proper dissabte 16 de febrer, en el Gran Carnaval Popular de Mataró, lloc: Velòdrom de Mataró.

Samfaina està compost per 4 músics joves, tots ells volten la mateixa edat, entre 29 i 30 anys, amb gran experiència dins el camp de la música. Degut potser a ésser de la mateixa «quinta», Tenen una concepció comú del que ha d'ésser la música de ball popular. Meticulosament han elaborat el seu repertori amb una finalitat comú: la de fer ballar. Tal com indica el seu nom de Samfaina, el seu repertori es compon de tots tipus de cançons melòdiques i modernes, tradicionals, havaneres, ranxeres, poupurrís, etc., tot amb so actual.

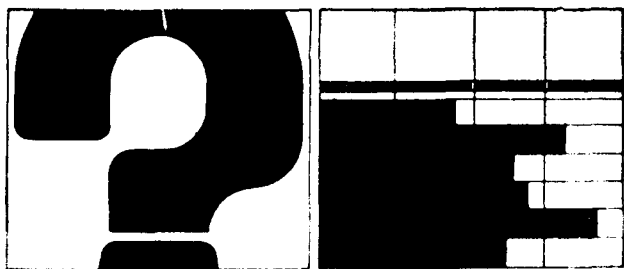
Una peculiaritat a destacar són els textos de les cançons, interpretades moltes amb la música coneguda i amb textos propis, ens referim principalment a cançons angleses.

Les pretensions de Samfaina són ben senzilles: arribar al públic i fer-lo ballar o passar una bona estona seguint les seves cançons des de la cadira, res més senzill.

L'instrumental de Samfaina es compon de piano-orgue, sintetitzador, baix, guitarra i bateria, amb tres veus cantants.

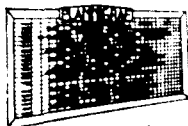
Els joves són: Josep Clos —guitarra—; Raül Gràcia —baix—; Josep Sanz —bateria—; Jordi Salva —orgue i piano—.

Agustí Ruiz

NO IMPROVISE... ¡PLANIFIQUE!

La diversidad de sistemas y materiales con que contamos, nos permite resolver adecuadamente cualquier problema de planificación y control gráfico.

sistemas

PLANNIGRAF®

UN COMPACTE COMERCIAL

La Llibreria i Papereria
Tècnica de Granollers

Anselm Clavé, 36 - Tl. 8700432

Magatzem i Taller:

València, 27 - Tl. 8702881

Fundada l'Any 1930

ANYS I EXPERIÈNCIA CONVERTITS EN EFICÀCIA

PONGASE A NIVEL EUROPEO.
CON UNA CONTABILIDAD COMODA.
MODERNA, AGIL Y EFICAZ

MATERIALES AL SERVICIO DE LA TECNICA CONTABLE MAS MODERNA

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguiu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29

Telèfon 870 66 16

GRANOLLERS

Alien

Fer cinema de terror es veritablement difícil. El públic ja està curat d'espants, i només engegant el televisor a l'hora de les notícies ja pot quedar aterroritzat. És per això que darrerament no ha estat exhibit cap film que veritablement provoqués l'angoixa de l'espectador. Inclús son majoria els films que pretenen fer por, causen la hilaritat del respectable. Recordeu Phantasma? Per tot això abans esmentat, és molt més meritori un film com ALIEN EL 8: PASAJERO, pel·lícula originalíssima en tots els aspectes, i d'una qualitat inusual en els productes de gran pressupost, dirigits al gran públic.

No obstant, si coneixem els homes i dones que han fet possible aquest film, ens adonarem que ha estat recaptat un excel·lent quadre de tècnics i actors. En primer lloc el director Ridley Scott, britànic de naixement, autor d'una formosa pel·lícula inèdita a Granollers anomenada LOS DUELISTAS, i per damunt de tot, a l'equip realitzador del film s'hi destaca un dissenyador suís anomenat, més o menys, Giger (no recordo el seu nom exactament) que és l'ànima mater d'ALIEN, doncs va ser ell el que va dissenyar l'estrany Ser, habitant d'un altre planeta, que mitjançant la metamorfosi ens sorprèn continuament, provocant situacions d'histerisme al públic, que mai no

sap quina forma adoptarà l'Alien a la propera aparició a la pantalla. Tenint en compte a més que tant apareix del tantany d'un petit cuc, com el d'un gegantesc pop. Una altra de les originalitats dels guionistes ha estat que l'heroi del film sigui una noia, i no un home com és habitual en el cinema nord-americà. Aquesta noia, incorporada per la nova actriu Sigourney Weaver, és una valenta i decidida viatgera de l'espai intergalàctic que forma part d'un grup de científics del planeta Terra, en missió de retorn. Retorn que es veurà interromput per l'aparició de l'Alien.

ALIEN es projecta al Cinema Majèstic i és una producció de la 20th Century Fox. Us ho repeteixo, pel·lícula absolutament recomanable. Actualment, i no obstant la seva recent producció, està ja considerada com un clàssic, al costat de films com «2001» del Kubrik i «SOLARIS» del Tarkovski.

De complement es projecta el film EL HALCON NEGRO, nova versió del clàssic del cinema policíac EL HALCON MALTES, que fou interpretat a la primera versió per Humprey Bogat. En aquesta ocasió el detectiu protagonista està incorporat per George Segal.

Joan Portet

Agenda

Cinema

ASTORIA

Justine

El derecho de pernado

MAJESTIC

Alien

El halcón negro

MUNDIAL

Cerco roto

El mayor robo del siglo

PRINCIPAL

Los chicos están bien

Exposicions

Museu de Granollers

Peces del Museu

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Prior

Exposició de Pintures

A B, Galeria d'Art

Sala A

cinc espais - cinc artistes

Chancho, Kiku Mena, Roman

Vallès, Tharrats, Vila Grau

Sala B

Olot, temps de ruptura, Xavier

Carbonell, Jordi Casacuberto,

Kim Domene, Pere Solanilla,

Rosa Serra

Futbol

Dissabte, 9

A les 4 - Alevins

Granollers E - Palau de Plegamans

A les 7,15 - Veterans

Granollers - Mercantil

Diumenge, 10

Matí, a les 10,30 - Alevins

Granollers A - Cardedeu

A les 11,45 - Regional Preferent

Granollers - Lloret

Handbol

Diumenge, 10

A les 11

2º Categoria Juvenil Grup A

Juventut Mataró - Granollers

A les 12,15

Campionat Provincial 1º Categoria

Juventut Mataró - Granollers

Bàsquet

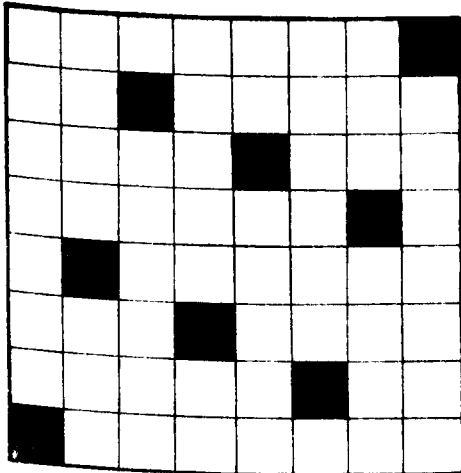
Dissabte, 9

A les 6,45 - Partit Preliminar

A les 8,30

Areslux Granollers - Manresa

Mots encreuats - 51 • Quico

HORIZONTALS

1. Bufar i fer-ne una no és tan senzill com es diu. — 2. L'última i la primera. Riu d'Astúries. — 3. Al revés, hi ha qui ho és, de gambals. Al revés, menjadora de porcs. —

4. Aus. Cinc. — 5. L'alta. El Romea, per exemple. — 6. Al revés, per esquiar. Carril. — 7. Al revés i en plural, camí ample amb dues files d'arbres. Mil menys i. — 8. Aculls amb aclamacions.

VERTICALS

1. Si no em trobes al seu darrera em trobaràs al davant, diu la cançó. — 2. Un dels evangelistes. Al revés, buf, alenada. — 3. Mig pi. Al revés, entoneu un cant. — 4. Un «tio» català. Quaranta-nou. — 5. Article. Eruga. — 6. Passar-la és mirar si hi són tots. Mil més. — 7. Al revés, serp no verinosa. Al revés, governador moro. — 8. Aprenents, novicis.

SOLUCIO AL NUM. ANTERIOR

H.: 1. Estòmac. — 2. Sa. David. — 3. Cine. ipO. — 4. Alella. C. — 5. L. dladuE. — 6. Ana. Corn. — 7. Rodet. Gt. — 8. Sàtires.

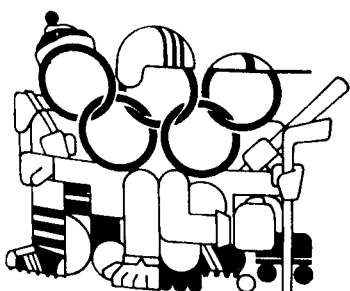
V.: 1. Escalar. — 2. SAIL. Nos. — 3. T. Nèdada. — 4. ódell. Et. — 5. Ma. Lacti. — 6. Aviado. r. — 7. ciP. Urge. — 8. Docents.

Garatge PEDRO

Carburació

Alineat de direccions

Passeig de la Muntanya, 22 - Telèfon 870 09 91 - GRANOLLERS

VIAÑÀ
SPORT
GRANOLLERS

Equipació
esportiva

Carrer Princesa, 79
Telèfon 870 89 62

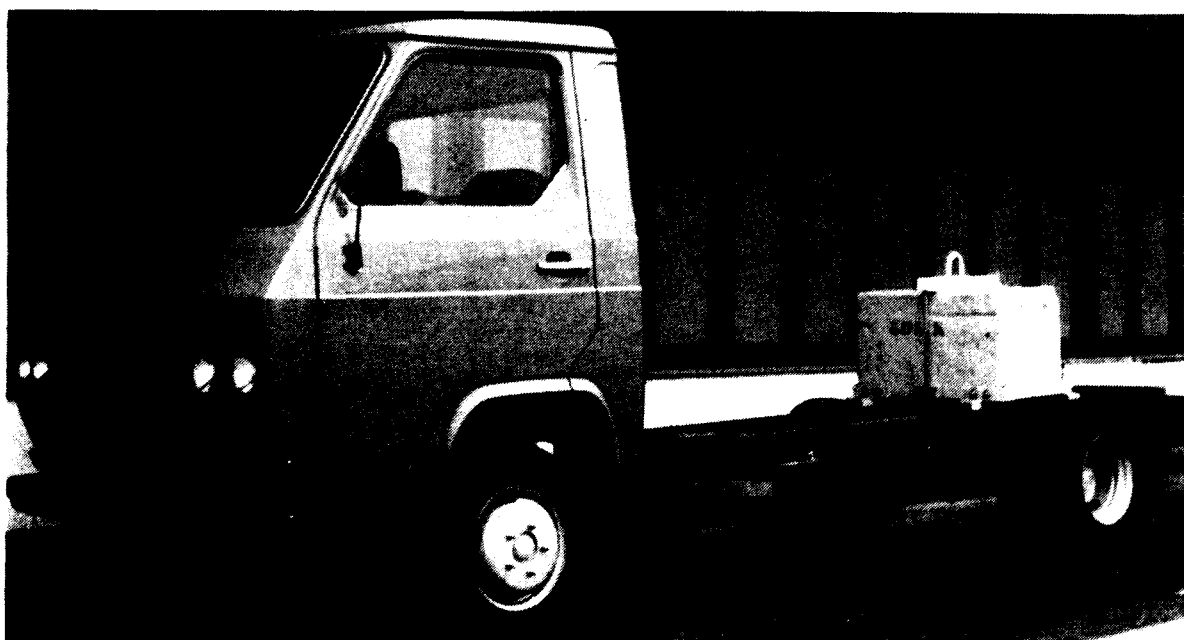

NOU AVIA A - 3500

El vehicle de més càrrega amb carnet de 2.^a

Càrrega Util Aprox 2.500 Kgs.

CAMIONS

Perkins

CONCESSIONARI OFICIAL

**AUTOMÒBILS
I RECANVIS**

AUTO CENTRO

Motor Perkins 4.165 (63 CV Din)   Canvi de cinc velocitats
Apte per a tota classe de transports

Avinguda Victòria, 35   Carrer Aragó, 10-12   Telèfons 870 22 41 - 870 05 55   Granollers